

mindelighed, saaledes at der vanskeligt kan regnes med forøgede Gebyrindtægter paa dette Punkt.

De andre i Gebyrtaksten opregnede Embedsforretninger med Undtagelse af Pasviseringerne foretages for en væsentlig Del for danske Statsborgere. Under Hensyn til det siden 1912 stegne Prisniveau vil det vel være muligt at forhøje de fleste herhenhørende Gebyrer med ca. 100 pCt., men videre synes det betænkeligt at gaa. Gebyrerne for Udstedelse af Pas til Danske vil vanskeligt kunne forhøjes saa stærkt, og det til Behandlingen af Dødsboer fastsatte Gebyr, som beregnes procentvis, vil det være naturligt slet ikke at sætte op. Efter de nugældende Regler erholder Valgkonsulerne helt og holdent de af dem oppebaarne Gebyrer. Naar Gebyrerne forhøjes, vil det derimod være naturligt at lade Valgkonsulerne aflevere en Del af Gebyrerne, f. Eks. Halvdelen, til Statskassen.

Udenrigsministeriet har udarbejdet et Udkast til en ny Gebyrtakst i Overensstemmelse med de forannævnte Grundsynspunkter. Naar dette Udkast lægges til Grund, vil de herhenhørende Gebyrindtægter, altsaa samtlige Gebyrindtægter med Undtagelse af Pasviseringsgebyrerne, kunne anslaas til aarlig at indbringe ca. 300 000 Kr. I Øjeblikket beløber de tilsvarende Gebyrer sig til ca. 100 000 Kr. aarlig, saaledes at der her kan regnes med en aarlig Merindtægt af 200 000 Kr.

De Gebyrer, som budgetmæssig spiller den største Rolle, er dog Pasviseringsgebyrerne. For disse Gebyrers Vedkommende har Udenrigsministeriet allerede for nylig indført en stærk Forhøjelse. Da flere Lande, særlig Tyskland og de Forenede Stater, har sat deres Pasviseringsgebyrer meget højt op, ansaa Udenrigsministeriet det nemlig for rigtigst at indføre Gensidighedsprincippet ved Beregningen af Pasviseringsgebyrerne for Udlændinge. De nye Regler traadte i Kraft den 15. November f. A. og har vist sig at virke tilfredsstillende dels ved at øve et Pres paa fremmede Stater til at nedsætte deres Pasviseringsgebyrer, dels ved at give Statskassen en forøget Gebyrindtægt. Om end Udenrigsministeriet i den forholdsvis korte Tid, det nye System har været i Kraft, kun har modtaget Regnskaber over Gebyrindtægterne for Pasvisering fra ganske enkelte Gesandtskaber og Konsulater, er man dog allerede klar over, at der gennem disse Gebyrer vil opnaas en meget betydelig Indtægt for Statskassen. Naar de Gebyrregnskaber, som allerede foreligger, lægges til Grund, kommer man til en samlet Indtægt af Pasviseringerne for Aaret 1921 paa 7 à 800 000 Kr., medens Indtægten i 1919 kun udgjorde ca. 100 000 Kr. (Indtægten i 1920 kan endnu ikke opgøres, da Regnskaberne fra de længst borte liggende Repræsentationer endnu mangler, og er desuden mindre vejledende, da de nye Regler traadte i Kraft i Slutningen af Aaret).

Vi kommer paa denne Maade her til en aarlig Merindtægt af 6 à 700 000 Kr., hvilket sammenlagt med Merindtægten for de andre Gebyrer, som anslaas til ca. 200 000 Kr., giver en Total-Merindtægt af 8 à 900 000 Kr.

Selvfølgelig er disse Tal ganske kalkulatoriske, ligesom det maa have i Erindring, at Hovedindtægten kun kan paaregnes, saa længe Pasviseringstvungen bestaar, og desuden er afhængig af Rejsetrafikkens Omfang samt Størrelsen af de af de fremmede Stater fastsatte Gebyrer.

Der er imidlertid intet, der tyder paa, at Pasviseringstvungen skulde bortfalde med det allerførste, og foreløbig kan man derfor i hvert Fald regne med, at Udenrigstjenestens Gebyrer i Modsætning til, hvad der tidligere har været Tilfældet, vil give Statskassen en meget betydelig Indtægt.